

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Septiceps Lvthervs, Vbique Sibi, Svis Scriptis contrarius,
in visitationem Saxoniam**

Cochlaeus, Johannes

Parisiis, 1564

Ad Lectorem Io. Coclaeus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35803

AD LECTOREM

Io. Coelaus.

T cum fructu hunc legas libellum, Candide Lector, pauca pramittam admonēdi tui gratia: In primis, vt inter legendū semper meminisse velis horum Domini nostri Iesu Christi, & fratris eius B. Iacobi, verborum (quorum vbique oblitus videtur Lutherus) Sit sermo vester, Est est, Non non, vt non sub iudicio decidatis. Deinde eorum quoque memor sis, quæ Paulus tum passim in omnibus fermè epistolis, tum peculiariter ad Titū scribens de hæreticis nos admonet: Nempe Hæreticum vitandum, quia subuersus est, & proprio iudicio condemnatus. Quod ergo Lutheri doctrina, vsque ad eò contraria, & contra seipsam in septem capita diuisa, non ex Deo, sed ex Diabolo sit, ipsius iudicio patet quàm apertissimè. Diabolus (inquit) omnis diffensionis pater est, Deus autem est deus vnitatis, omnesque Christiani in eodem sensu sunt idem sapientes. Cogita igitur quæso, Lector, quod periculosum sit, illi firmiter adhærere, & ab illius parte stare, qui tam instabilis est vbique in seipso, aut ei plus quàm toti Ecclesiæ credere, qui toties contradicit, nihilque credit sibi ipsi, ac seipsum proprio iudicio condēnat, atque mendacem reddit. Ipse quidem Sacramē-

Matth. 5.
Iaco. 5.

Tit. 3.

Lib. 2. contra
Zuinglium &
Oecolam.

P R Æ F A T I O.

Vbi supra.

tariis, Suermeris, nunc aduersariis, paulò ante fratellis, filiolis, aureisq̄ue amiculis suis, triumphabundus obiicit: Ibi mera esse & mendacia & dæmonia, vbi tanta reperietur eorum de re vna diuersitas circa Eucharistiæ Sacramentũ. Quanto, obsecro, iustius nos idem obiicimus ei, qui cũ sit in substantia indiuiduum vnum, seipsum in septem capita assertionum contrarietate diuisit. Vulgò quidem dicitur, Quot capita, tot sensus, vt minus mirũ sit, si tres aut septem Apostatae, qui à firma Ecclesiæ petra exciderunt, in contraria scindantur, studia, diuersasq̄ue opiniones. Vt verò vnum, idẽmque indiuiduum in tot capita seipsum discindat, & quidem intra paucos annos, imò dies, & menses (nam in vna eadẽmque pagina non semel repertus est sibiipsi contrarius Lutherus) nõne meritò mirabile videtur? Scripsit itaque mihi hoc anno vir quidam Eruditiss. ex Anglia propter istã opinionũ sectarũque impiarum varietatem, Germaniã nunc multo magis mōstrosa parere, q̄ solita fuerit olim Aphrica, & quidem verissimè. Quid enim monstrosius, q̄ in vno cucullo residere tot capita inter sese tã contraria ac dissimilia? Quid ad hæc Ianus bifrons? Quid Geryon triceps? Quid Cerberus trifaux? Fabulæ sunt Poëtarũ, & iocosa figmẽta. At septiceps cucullus, imò cucullatus Draco iste noster, nimiũ verè ac seriò septẽ capitibus Germaniã confundit. Quis antea vidit, quæso, tale vsquã portentũ? Mirum quidẽ est,

Apoc. 12.

P R A E F A T I O.

& super omnē sensum atque intellectū subli-
 me ac venerabile, q̄ in vna Deitate sunt tres,
 & hi tres vnū sunt, vnum in substantia, tres in
 personis. At in vno vni⁹ Lutheri cucullo sunt I. Ioan. 5°
 septem, & hi septem non modo vnum sunt in
 substantia, sed & vnus in persona. Mira profe-
 ctō Theologia, non modo Iudæis & Gētibus,
 sed & Christianis prius inaudita. In veteri
 Christianismo multitudinis credentium erat
 cor vnum, & anima vna. In nouo autē Euan- Act. 4°
 gelio dissecatur cor, & caro vna in corda & ca-
 pita multa, vt non solū diuersi, diuersa sentiāt,
 sed & vnus arroget sibi sensus & capita mul-
 ta. Nos quidem breuiter septē eliciuimus, quia
 inuitē ac graui cum tēdio nausēaq; Lutheri li-
 bros legimus ac reuoluimus, non solū q̄ ani-
 mo nostro contrarij sunt, sed quòd in quater-
 nionibus disiecti iacent, absque colligatione,
 quotquot habemus (non autē habemus om-
 nes) quia eo honore nunquā apud nos digni
 erant, vt inter cæteros libros stent compacti.
 Si quis ergo plura desideret in eis siue mon-
 stra, siue capita, modò excutiat ac perlustretur
 paulò diligentius, inueniet proculdubio mul-
 tō mirabilia, & ea quidē vsque adeo absur-
 da, impia, blasphemā, vt homo pius ac timora-
 tus, neque lingua eloqui, neque mente cogita-
 re sustineat. Nobis septem in iis capita inter-
 noscere, satis supérque fuerit. Prodierunt itaq;
 omnes isti fratres ex vno vnus cuculli vt ero,
 sed partu ita mōstroso, vt neque moribus, ne-

P R Æ F A T I O.

que forma, nec facie, nec habitu alter alteri similis existat. Seniores tamē fratres, Doctor & Martinus, propius cæteris ad Ecclesię sensum accedunt, eisque præ cæteris credendū est, si quid vsquā Luthericis libris securè per omnia credi potest. Lutherus autem, iuxta gentile nomen suum, improbè, Ismaëlis instar, ludit. Ecclesiastes plebi nouarū rerū cupidæ placentia dicit. Suermerus furiosè vagatur & errat in modū Phaëtontis, toto cælo. Barrabas ad vim & seditionem vbique spectat. Visitator autem noua mitra infulatus, nouum ambiens Papatū, nouas præscribit cæremoniarū leges, multasq; veterum, quas aboleuerat, reuocat, renouat, reducit. Hæc est summa huius libelli nostri. Tu quęso, Lector, equo adsis animo, ac diligēter attende, quia fratres isti non semper apertè sibi contradicūt, sed plerunque obscurāt aut subdola ambage alium sensum insinuant. Nos certè bona fide citauimus, aut ex Teuthonico transtulimus verba eorū, nihil inuertentes data opera, nisi quòd continuandi sermonis gratia vnum aut alterum verbum aliquando adiecimus, sed absq; mutatione aut læsione sensus. Non ergo absterreat te quęso Lutherus, si contra vnum aut alterum locum (quē fortè maledicentię suę oportunum venando inuenit) libri huius more suo calumnietur, quia aliter agere nescit. Vale.

B.